

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/562/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204125
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512204125.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Angely Čechovej a členov senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Jarmily Čabaiovej vo veci žalobcu BL O. debt, s.r.o., so sídlom P. XX, X., IČO 45535108, zn. TD-XXXXX zast. Advokátskou kanceláriou U. - P., s.r.o., so sídlom P. č. XX, X., proti žalovanej J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. C. XXX, prechodne J. 2, W., zast. JUDr. Miroslavom Verebom, advokátom, Šoltésovej 5, Košice, o zaplatenie 372,63 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 18C 122/2012-65 z 25.7.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žalobného návrhu na zaplatenie istiny vo výške 372,63 € s prísl.

Žalovanej sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 43,24 € a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Miroslavovi Verebovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa žalobný návrh na zaplatenie istiny vo výške 372,63 € s prísl. zamietol. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 19,23 € odo dňa 11.3.2009 do 4.4.2013, vo výške 9,25 % ročne zo sumy vo výške 19,80 € za obdobie odo dňa 11.4.2009 do 4.4.2013, vo výške 9,25 % ročne zo sumy vo výške 1,66 € odo dňa 11.5.2009 do 4.4.2013, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania v sume 172,51 € na účet právneho zástupcu žalovanej JUDr. Miroslava Vereba, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovanej vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 372,63 € s prísl. z titulu dlhu na poskytnutých službách, zmluvnej pokuty a zároveň aj náhrady trov konania. Uviedol, že pohľadávku nadobudol dňa 16.12.2011 na základe zmluvy o postúpení od spoločnosti U. O. a.s., ktorá uzavrela so žalovanou zmluvu v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z., predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Za túto sa žalovaná zaviazala riadne a včas uhrádzať poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku a v prípade nedodržania zmluvných povinností zaplatiť dohodnutú zmluvnú pokutu. Žalovaná svoje zmluvné povinnosti nedodrжала a v dôsledku toho musela byť jej SIM karta vypojená z prevádzky a žalobca pristúpil k uplatneniu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu žalobcu. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že je ochotná zaplatiť žalobcovi faktúry na sumy 19,23 €, 19,80 € a 1,66 € spolu v sume 40,69 € a pokiaľ ide o faktúru č. 7009977860, ktorou jej bola vyrúbená zmluvná pokuta, mala za to, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na základe zisteného skutkového stavu veci súd prvého stupňa vec právne posúdil v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 489, § 491 ods. 1, 2, 3 OZ, § 42 ods. 1 písm. a/

ods. 4 písm.b/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ako aj § 43 ods. 5 citovaného zákona a dospel k záveru, že je nesporné, že medzi účastníkmi bol platne založený záväzkový vzťah týkajúci sa poskytovania telekomunikačných služieb v mobilnej sieti právneho predchodcu žalobcu. V zmysle ujednaní vyplývajúcich z uzavretej zmluvy, ako aj zo všeobecných podmienok bola žalovaná povinná hradiť cenu poskytnutých služieb vyúčtovaných právnym predchodcom žalobcu za dohodnuté zúčtovacie obdobie a keďže predmetom konania boli okrem iného aj neuhradené faktúry za služby vo výške 19,23 € so splatnosťou 11.3.2009, vo výške 19,80 € splatnou 11.4.2009 a vo výške 1,66 € za oneskorené platby, splatnej 11.5.2009, ktoré ale žalovaná dňa 4.4.2013 uhradila, súd žalobu v časti zaplatenia istiny pozostávajúcej zo sumy vyúčtovanej týmito faktúrami zamietol. Následne po citácii zákonných ust. § 544 ods. 1, 2 OZ, § 1 ods. 1, § 2, § 3 ods. 3, 6 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, § 53 ods. 1, 2 OZ, § 53 ods. 5 OZ súd mal za to, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný, pretože nie je v súlade s ust. § 3 ods. 1 OZ a ide o neprijateľnú podmienku podľa zákonného ustanovenia § 53 ods. 5, v zmysle ktorého je dojednanie o zmluvnej pokute v tejto spotrebiteľskej zmluve neplatné, a preto súd v tejto časti zaplatenia zmluvnej pokuty taktiež žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a keďže žalovaná bola v tomto konaní v prevyšujúcej časti úspešná, nakoľko neúspešná bola len v časti úrokov z omeškania z faktúr za poskytnuté služby, súd podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal žalobcu zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovanej trovy právneho zastúpenia v sume 172,51 €. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žiadne účelné úkony v prospech žalovanej v konaní nevykonala a taktiež samotná žalovaná nepovažovala jeho vstup za účelný, keďže v konaní ju zastupoval advokát.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca vo výroku rozsudku o zamietnutí zmluvnej pokuty a navrhoval podľa § 220 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a vyhovel návrhu žalobcu v celom rozsahu a zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 43,22 €. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm.b/, c/, d/, f/ O.s.p., po zákonnej citácii § 544 ods. 1, 2 OZ. Uviedol, že žalovaná ako záujemca uzavrela s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“) zmluvu č. 2826219, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu (ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 ZEK), žalovanej (ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZEK). Žalovaná sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Jej povinnosť bola v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi žalobcu uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve/ dodatku o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu žalobcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu. V uvedenom prípade, keďže žalovaná nespĺnila svoju povinnosť riadne a včas, musela byť jej SIM karta vypojená z prevádzky. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku vo výroku nepriznal sumu 372,63 €, ktorú si žalobca fakturoval faktúrou č. 7009977860 z titulu zmluvnej pokuty uviedol, že v tomto konkrétnom prípade nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný, pretože je v rozpore s § 3 ods. 1 OZ a ide o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 5 OZ, a preto žalobu v tejto časti zamietol. Tým podľa žalobcu porušil zásadu zmluvnej voľnosti. Porušil právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo vyplýva z citovanej judikatúry Najvyššieho súdu SR, ako aj judikatúru EŠLP. Poukazoval aj na citované rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013, č.k. 9Co 31/2012-157. Uviedol, že dojednanie o zmluvnej pokute je len zabezpečením prospechu poskytnutého žalovanej a uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty ako subsidiárneho práva, ktoré žalobcovi vzniklo až porušením primárnej povinnosti žalovanej, platiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, ktoré tak nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ako to tvrdí súd prvého stupňa. K forme uzavretého dodatku k zmluve o pripojení uviedol, že formu zmluvy, ktorú používal žalobca, resp. jeho právny predchodca, nemožno bezvýhradne považovať za formulárový typ zmluvy, ktorý žalovanej neumožňuje ovplyvniť jej obsah, práve naopak. Podľa žalobcu je preukázané, že zmluvná pokuta, hoci dojednaná formulárovo, je dojednaná individuálne, čo vyplýva zo skutočností, že jej výška je závislá od plnenia poskytovaného žalovanej pri uzatváraní dodatku k zmluve o pripojení a od hodnoty zvýhodnenia poskytnutého žalobcovi (viď uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co 385/2011). Žalobca ďalej v podanom odvolaní konkrétne zrealizoval výpočet dojednanej zmluvnej pokuty a to v tom zmysle, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej mobilný telefón Sony Ericson K 530i za cenu 1 Sk (0,03

€), pričom štandardná cena mobilného telefónu v čase uzavretia zmluvy bola 5.690 Sk (188,87 €). Zmluvná pokuta tak zohľadňuje výšku zľavy z kúpnej ceny uvedeného mobilného telefónu, ktorý bol žalovanej ponechaný aj po odstúpení od zmluvy žalobcom, pričom rozdiel štandardnej a odkupnej ceny jedného telefónu tvorí sumu 5.689 Sk (188,84 €) a v prípade porušenia povinností zo strany účastníka a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku sa účastníci dohodli, že je účastník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10.000 Sk (331,94 €). K prijateľnosti dojednania zmluvnej pokuty odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013 č.k. 9Co 31/2012-157, kde sa uvádza, že zmluvná pokuta je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní zmluvnú povinnosť a to bez ohľadu na to, či porušením povinností vznikla veriteľovi škoda. Primeranosť zmluvnej pokuty spotrebiteľskej zmluvy sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie, pričom súd môže označiť takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, alebo by ho bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Na záver o neprimeranosti zmluvnej pokuty upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľa tak nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a taktiež je vylúčené urobiť záver o neprimerane vysokej sankcii len po porovnaní s jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa. Taktiež uviedol, že neobstojí názor odvolateľa o nevyvážení dohody o zmluvnej pokute z dôvodu, že by zmluvnou pokutou mal byť výlučne sankcionovaný len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 1.9.2000 sp.zn. 4Obdo 4/1999, ktorý je podľa žalobcu možné aplikovať aj na občiansko-právne vzťahy.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že je nutné v tomto konkrétnom prípade zmluvnú pokutu považovať za neprijateľnú podmienku a ako takú neplatnú, keďže zmluvné dojednanie ohľadom zmluvnej pokuty obsiahnuté v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 25.1.2008 spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to žalovanej s poukazom aj na tú skutočnosť, že výška zmluvnej pokuty nezohľadňuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia sumy dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad len jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti s prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku dohodnutú sumu. Taktiež sa nejedná o osobitne vyjednanú zmluvnú podmienku, nakoľko zmluvné pokuty sú zjavne na štandardných formulároch, čím takéto dojednanie o zmluvnej pokute nie je možné označiť v danom prípade ako dojednanie individuálne s odkazom na čl. 3 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13 EHS. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľkou osobitne nedojednal a takéto dojednanie v zmysle § 53 ods. 4 OZ je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, ako aj neplatnou. Podľa názoru žalovanej je výrok súdu napadnutý odvolaním žalobcu správny a navrhovala, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd napadnutý výrok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania v sume 43,24 € (28,22 € + 7,81 € + 20 % DPH).

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p. za dodržania podmienok podľa § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žalobného návrhu na zaplatenie istiny vo výške 372,63 € s prísl. je vecne správny, a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na správnosť ktorých poukazuje.

Žalobca podané odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm.b/, c/, d/ a f/ O.s.p. a t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého

stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať žalobcu z hľadísk takto uplatnených dôvodov nie je opodstatnené, keďže konanie nemá inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, lebo vykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a tak dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, ako aj k správne právnemu posúdeniu veci.

V danej veci súd prvého stupňa uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vyplývajúci zo zmluvy o pripojení uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovak Telecom a.s. Bratislava a žalovanou správne posudzoval predovšetkým podľa dohodnutých zmluvných podmienok a správne vzťah účastníkov posudzoval podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, ako vzťah spotrebiteľský.

Zmluva o pripojení uzavretá medzi účastníkmi konania je typickou štandardnou formulárovou zmluvou, na ktorú zásadne dopadá súdna kontrola v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“). Zmluvné podmienky boli totiž vopred dané dodávateľom a žalovaný ako spotrebiteľ mal síce možnosť sa s nimi oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemal možnosť už ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 OZ).

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545a OZ neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích právnych prostriedkov slúžiacim na zabezpečenie splnenia záväzku dlžníka, ktorá má zároveň sankčný charakter, lebo účastníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť, postihuje nepriaznivým následkom v podobe vzniku ďalšej povinnosti zaplatiť dohodou určenú peňažnú sumu, a to aj vtedy, keď porušením povinnosti veriteľovi alebo dlžníkovi nevznikla žiadna škoda. Funkcia zmluvnej pokuty teda spočíva v hrozbe majetkovej sankcie dlžníkovi v prípade, keď záväzok nesplní riadne a včas, a má dlžníka viesť k včasnému a riadnemu plneniu záväzku. Zaplatením zmluvnej pokuty sa účastník zmluvy nezbavuje záväzku a nemôže ani odstúpiť od zmluvy. Zmluvnú pokutu možno dohodnúť tak pre prípad, že k splneniu nedôjde vôbec alebo iba čiastočne, alebo pre prípad, že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť. Ako vyplýva z § 544 ods. 2 OZ, dohoda o zmluvnej pokute musí mať vždy písomnú formu, inak by bola neplatná (§ 40 ods. 1), a musí byť v nej určená výška pokuty alebo spôsob, akým sa určí tak, aby o tom nevznikli žiadne pochybnosti. Ust. § 545a OZ zakotvuje možnosť zníženia neprimeranej zmluvnej pokuty súdom, s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, tiež na dôsledky, resp. na ujmy, aké nastali porušením povinnosti zabezpečenej zmluvnou pokutou, pričom v prípade, ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu

škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá veriteľovi vznikla.

Žalovaná vypovedala, že s právnym predchodcom žalobcu uzavrela v januári 2008 zmluvu o pripojení. Okrem tejto inú zmluvu s ním uzavretú nikdy nemala. Faktúry za hovorné riadne platila až do marca 2009, kedy náhle odišla do Grécka. Vtedy tento telefón nepotrebovala, pretože jeho používanie v Grécku by bolo veľmi drahé, preto ho vypla. Žalovaná sa nepamätala na to, že v zmluve o pripojení bola dohodnutá zmluvná pokuta pre prípad, ak nedodrží 24-mesačnú viazanosť. Zmluvnú pokutu nebola ochotná uhradiť z dôvodu, že je veľmi vysoká a nezohľadňuje skutočnosť, že svoje povinnosti zo zmluvy o pripojení 1 rok riadne plnila. Mala za to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a v tejto časti žiadala žalobný návrh zamietnuť. Bola ochotná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania z jednotlivých faktúr za hovorné, čo aj zrealizovala dňa 4.4.2013

Odvolací súd vzhľadom na hore uvedené skutočnosti tak udáva, že v preskúmvanej veci žalobca neposkytol súdu dostatočné podklady pre posúdenie, ktoré konkrétne podmienky zmluvy žalovaná nespĺnila, v akom rozsahu neuhrádzala poskytnuté služby v lehotách splatnosti určených zmluvou a faktúrami, aká bola jej viazanosť, za aké obdobie si povinnosti v zmysle zmluvy žalovaná plnila riadne, v dôsledku čoho nemožno urobiť záver, či a v akom rozsahu nárok na zmluvnú pokutu žalobcovi (či jeho právnemu predchodcovi) skutočne vznikol. Taktiež treba uviesť, že z výpočtu dojednanej zmluvnej pokuty zrealizovaného žalobcom v odvolaní, nie je umožnené ani odvolacieho súdu dospieť k tomuto záveru.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Dôkaznú povinnosť v zmysle cit. ust. môže účastník plniť od začiatku konania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré uvedie v žalobe a ktoré tvrdí počas konania. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v tom rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva v zmysle hmotného práva na účastníkovi konania. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení súdu z navrhnutých a aj vykonaných dôkazov.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa vykonal všetky žalobcom navrhnuté dôkazy. Z listinných dôkazov, ním predložených však nevyplývali všetky podstatné skutočnosti, ktoré by umožňovali urobiť záver o opodstatnenosti nároku na zmluvnú pokutu.

Zároveň je potrebné uviesť, že odôvodnenie rozhodnutia umožňuje účastníkom konania posúdiť, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov ako vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a v konečnom dôsledku akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodnutí vo veci samej (§ 157 ods. 2 O.s.p.), čo je obsahom odôvodnenia aj tohto rozsudku a preto nemožno súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu týkajúcej sa absencie riadneho odôvodnenia rozsudku.

Vzhľadom na uvedené, ako aj na dôvody obsiahnuté v preskúvanom rozsudku napadnutého výroku odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žalobného návrhu na zaplatenie istiny vo výške 372,63 € s prísl. ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. a keďže žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že úspešná žalovaná si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby a to vyjadrenie k odvolaniu v sume 28,22 € a 7,81 € režijný paušál a 20 % DPH, spolu v sume 43,24 € (vyhl. č. 655/2004 Z.z.), ktoré jej odvolací súd priznal v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. na účet jej právneho zástupcu.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.